

BARWICA (4) *sb f*

Oba a jasne.

sg N barwica (1). ◇ G barwice (1). ◇ I barwicą (1). ◇ pl I barwicami (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Środek kosmetyczny; róż, bielidło (1) : Pingere genas, Jágód oblicznych bárwicą potrzeb. Mącz 300a.*

2. *Kosmki, kosmacizna na tkaninie; tomentum MączCn; lanugo Cn (3) : Tomentum, bárwá bárwicá/ tá która v połtrzigáčzóv zá nożycámi odchodźi [...] tákowemi bárwicámy wezgłówká y zagłóvki bywáją nátykáne Mącz 457d; In tomenti usum veniunt. Miáło połtrzigáckiey bárwice ich vzywánia Mącz 481a.*

Synonimy: 1. bielidło, »czerwona glinka«, farba, farbiczka 2. mech.

Cf BARWA, BARWUSKA